

POLIISILEIJONA OPETTAA POLIISIKISSA AAMUA

TÄMÄ ON KUVAKERTOMUS POLIISIKISSAKSI OPISKELEVAN AAMUN JA HÄNEN OPETTAJANSA POLIISILEIJONAN ENSIMMÄISESTÄ KOULUPÄIVÄSTÄ POLIISIMUSEOSSA.

Tässä on Poliisileijona Helsingin poliisilaitokselta. Hänen tehtävänsä on perehdyttää poliisikissa Aamu poliisityöhön. Poliisileijona esiintyy poliisin tapahtumissa

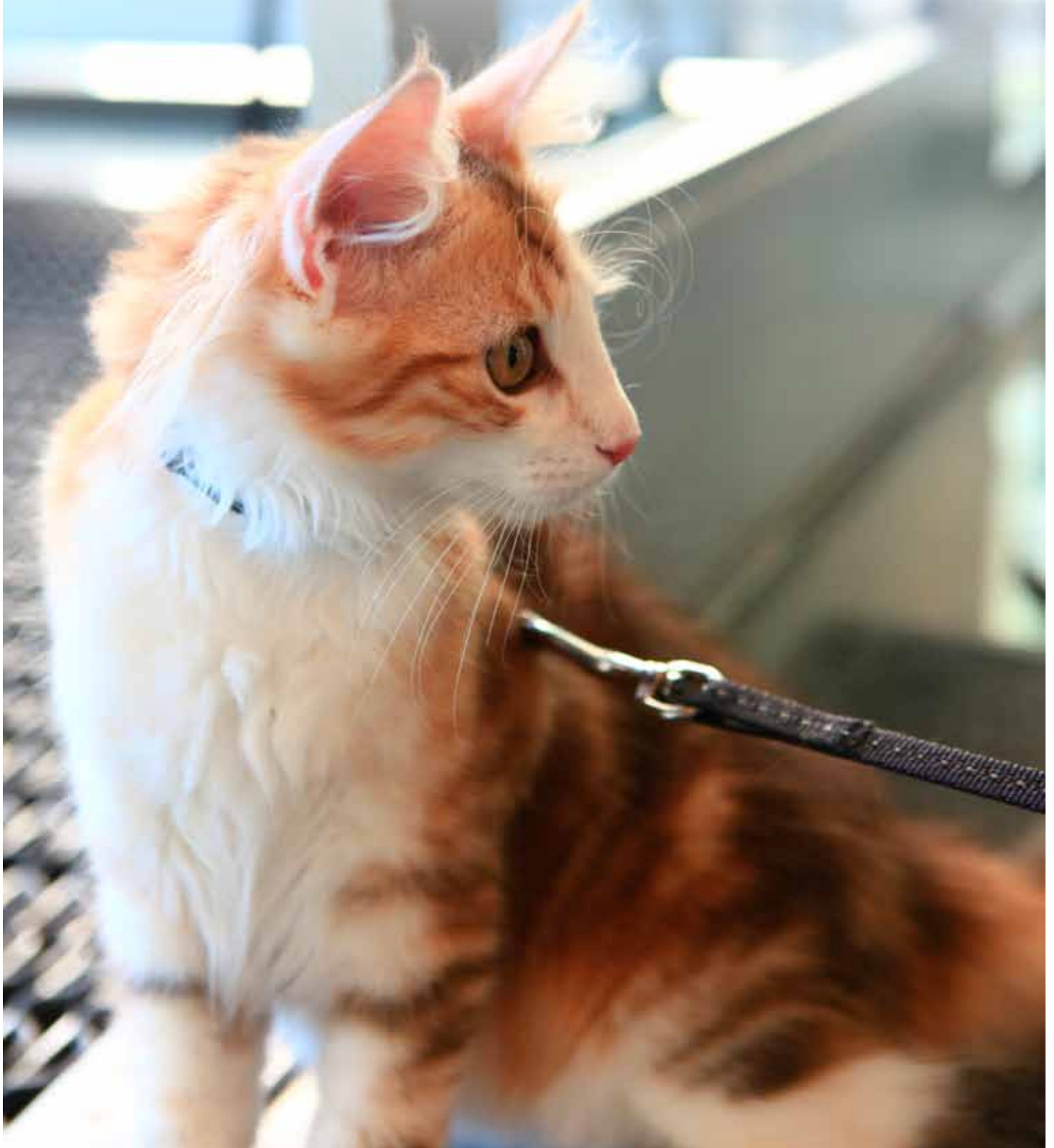
ja useimmiten hänet näkee Helsingin poliisisoittokunnan lastenorkesteri Nallekoplan konserteissa, joissa on musiikkia, leikitystä ja liikennevalistusta.

Poliisileijona tietää, että lapsille leikin ja laulun avulla tärkeät asiat jäävät paremmin mieleen.

Tässä puolestaan on Draconian Sleeping Sun eli kotoisesti Aamu, Poliisimuseon Pokelan poliisikamarin ensimmäinen poliisikissa. Aamu syntyi vappuaattona 2015 ja on norjalainen metsäkissa.

Se ei ole poliisin virallinen virkakissa, vaan se levittää hyvää mieltä ja iloa ihmisille valokuvoin, videoin ja tarinoin. Poliisikissan sanomana on, että ihmiset eläisivät kiltteinä toisilleen ja eläimille sekä koko ympäristölleen välittäen ja huolehtien toisistaan.

Tällöin oikeilla poliiseillakin olisi helpompaa tehdä omaa työtänsä.

Poliisileijonaa hieman jännittää, sillä se ei ole ennen kouluttanut kissaa. Poliisikoirien kouluttamisesta hän on tietää paljon, mutta tämä on ihan uusi juttu.

– Saapa nähdä mitä tästä tulee. Me kissaeläimet olemme joskus vähän itsepäisiä varsinkin pentuina, Poliisileijona pohdiskeli, muistelenpa vain omia koulupäiviäni pienenä leijonanpentuna.

Eräänä aurinkoisena elokuun päivänä Poliisileijona asteli Poliisimuseoon, jonka tutkija Maritta lupautui olemaan apuna poliisikissan

koulutuksessa.
– Minä niin odotan, että näen oppilaani, Poliisileijona tuumi innostuneena.

OOOOOO, MIKÄ PIENI JA SULOINEN OLENTO!

Aamu odotti Poliisileijonaa museon aulassa.

– Oooooo, mikä pieni ja suloinen olento tuo Aamu on, Poliisileijona huudahti nähtyään poliisikissan.

Hieman taisi Aamu ihmetellä, mikä kumma tuo iso karvanaama oikein on ja miksi se hihkuu noin kovasti.

– En minä kauaa näin pieni ole, kasvan kauniiksi ja isoksi. Tosin en noin isoksi kuin sinä, sanoi Aamu Poliisileijonalle.

Ensikohtaaminen sujui hienosti eikä Aamu juuri edes häntäänsä pörhistänyt.

Lähdetäänpä yhdessä katsomaan, mitä kaikkea poliisikissan pitää tietää poliisin työstä.

– Kukkuu, Poliisileijona ja Aamu hihkaisivat. Siis miten tässä näin kävi? Poliisileijona ja Aamu ovat heti koulupäivän aluksi putkassa! Aamu ei ole koskaan ollut putkassa, joten pitihän sekin paikka esitellä.

– Tämä Poliisikamari Pokelan putka on kyllä aika hauska paikka, täällä ei ole edes kaltereita. Oikeasti poliisilaitoksen putkassa on ovi, joka laitetaan lukkoon.

Siellä joutuu miettimään tekemisiään, selitti Poliisileijona.

– Miaauu, en tykkäisi, naukaisi Aamu. En halua oikeaan putkaan.

Sitten se jo suuntasi kohti Pokelan poliisin erikoisryhmää eli Jännä tilanne -nalleja, jotka istuivat Pokelan mustan maijan kyydissä.

Aamu esittäytyi kohteliaasti Jäti-nalleille, jotka seurasivat hieman ihmeissään tapahtumia.

– Mennäänpäs autoajelulle Aamu, huhuili Poliisileijona.

– Autolla ajetaan varo varo varovasti, ettei kaatuisi lasti, hyräili Poliisileijona.

Poliisit valvovat liikennettä ja tämä tapahtuu useimmiten poliisiautosta käsin. Oikeassa poliisiautossa on kyllä paljon enemmän kaikkia laitteita, on nippeliä, nappelia, säätimiä ja sun muuta.

– Hui, tämäkin on jo ihan tarpeeksi jännittävä paikka, Aamu totesi ääni hieman ääni vapisten. Sen ilme vakavoitui, koska sitä selvästi pelotti autossa istuminen ja hurja vauhti.

Poliisileijona yritti matkia aitoa hälytysääntä, mutta suusta tuli vain mmmrrrrr ja Aamua jännitti vieläkin enemmän.

Aamu loikkasi ketterästi autosta ulos ja jatkoi tutkimusmatkaansa.

MUISTA AINA LIIKENTEESSÄ, MONTA VAARAA OMPI EESSÄ...

Poliisileijonalle liikenneasiat ovat lähellä sydäntä.

– Poliisin pitää tuntea liikennesäännöt ja -merkit todella hyvin, Poliisileijona selitti.

Se yritti näyttää kirjasta tärkeitä merkkejä, mutta Aamulle ne tuntuivat olevan vielä kovin vaikeita ja mieluummin se olisi tutkinut ja haistellut muita pöydällä olleita tavaroita. Aamu saikin kotiläksyksi opetella liikennemerkkejä.

Aamu alkoi laulaa tuttua laulua...

– Muista aina liikenteessä, monta vaaraa ompi eessä.

– Ai sinä tunnet lasten liikennelaulun, Poliisileijona ilostui, sitä onkin laulettu jo monta vuosikymmentä.

– Minä muistankin kaikki sanat, Poliisileijona ryhtyi laulamaan kovalla äänellä.

– Valppain mielin muista sä aina vaaroja liikenteen. Kaikki

säännöt mieleesi paina, paina ne tarkalleen. Säännöt ne vasta auttavat lasta turvassa kulkemaan. Vältä vaaraa uhmailemasta, sääntöjä seuraa vaan.

Muista aina: Liikenteessä monta vaaraa ompi eessä. Siksi valpas aina mieli se on turva verratoooo-oo-oon...

– Onpa sinulla tosiaan kuuluva ääni, Aamu sanoi ihailien.

– Hei, mihin se Aamu nyt hävisi? Poliisileijona ihmetteli lopetettuaan laulun.

Etsiessään Aamua se huomasi mielenkiintoisen museoesineen.

– Täällähän on tuttu kaveri: liikenteenohjaajapoliisi eli vinkkamies. Heitä ei enää katukuvassa näe, sillä nykyisin liikennevalot ohjaavat liikennettä vilkkaimmissa risteyksissä.

Poliisileijona morjesti iloisesti ja oli juuri paiskaamassa kättä vinkkapoliisin kanssa, mutta museotutkija Maritta riensi paikalle.

– Eiiiii, etähän koske vinkkamieheen!. Se on museoesine.

– Hmph.... ollaanpa sitä tarkkoja, mutisi Poliisileijona aika pettyneenä.

Mutta hei,

– Aamuuu, missä oikein olet?

Aamu olikin vikkellästi sipsutellut Poliisimuseon moottoripyörien luokse.

Aamua harmitti, kun se ei päässyt istumaan ison moottoripyörän päälle.

– Minulla on idea, Poliisileijona huudahti innostuneesti, tuo pieni poliisimopo eli minimoto ei ole museoesine, eihän olekaan? Poliisileijona katsoi kysyvästi museotutkija Marittaa.

– Ei olekaan, myönsi hän. Se on meillä vain lainassa.

– Minäpä tiedän mikä se on. Se on vähän niin kuin mainosmopo, Poliisileijona kertoi.

Kun se on niin pieni, ihmisiä kiinnostaa, että miksi siinä lukee poliisi. Sitä on näytetty erilaisissa poliisin tapahtumissa.

Aamu jo melkein kuvitteli itsensä moottoripyöräpoliisina viilettämässä hurjassa takaa-

ajossa rosvon perässä. Poliisileijona kertoi moottoripyöräpoliisien raskaista pääsykokeista.

– Ei taida minusta olla sellaiseen, Aamu huokaisi.

– Älä huoli, sinä varmasti voit tehdä jotain muuta.

– Kylläpäpä täällä
Poliisimuseossa on paljon mielenkiintoisia vanhoja esineitä, Poliisileijona ja Aamu ihmettelivät tarkastellen poliisin ensimmäistä radiopuhelinta ja sen tukiasemaa.

– Tuohon on isompi ja painavampi kuin minä, naukaisi Aamu.

– Niinpä, mutta nykyiset poliisin puhelimet ovat paljon pienempiä.

– Niin ovat, Aamu sanoi, ne ovat niitä Mirre-puhelimia.

– Eiiiiiii, kun Virve-puhelimia, korjasi Poliisileijona, siis viranomaisverkossa toimivia puhelinlaitteita.

– Vatsaani kurnii ja minulla on nälkä, Aamu alkoi valittaa.

– Mennäänpä sitten murkinoimaan yhdessä, ei nälkäisenä oppi mene perille, tuumasi Poliisileijona.

Aamulla oli oma ruokakippo matkassa. Hyvä ruoka pitää niin pienen kuin isonkin kissaeläimen tiellä.

Nam, nam, NAM! Aamu söi reippaasti ja lohipatee maistui niin herkulliselta.

Aamu nuoli jopa viimeisetkin pateen rippeet lattialta.

– Minulla on paljon isompi ruokakippo, Poliisileijona kertoi, siksi en ottanut sitä mukaan.

Äkkiä ruokakippo oli lähes tyhjä. Nyt on maha täynnä ja taas voidaan mennä kohti uusia seikkailuita.

– Minä haluan ulos, minua alkaa jo kyllästyttää sisälläolo, Aamu totesi.

– Ehei, meillä on vielä paljon katsottavaa ja opittavaa, sanoi Poliisileijona. Eihän sinusta tule muuten kunnon poliisikissaa ellet opiskele kunnolla.

Tämä vähän harmitti Aamua ja sen korvat menivät luimuun ja otsa kurtistui.

– Mennäänpäs vähän kuntoilemaan, Poliisileijona houkutteli. Se sai Aamun vähän paremmalle tuulelle.

– Yyyksi, kaaaaksi,
venyytyyyys...

Aamu on kyllä notkea pieni
ja hyväkuntoinen kissa.
Poliisileijonalle tuli ihan hiki,
kun se pisti parastaan. Eihän
se voinut jäädä huonommaksi
kuin pieni kissanpentu.

– Helppoahan sinun on,
sinulla ei ole näitä poliisin
varusteita päällä.
Aamu vain nauroi.

– Jaksaa-aa, jaksaa-aa!

– Puuuh, puuh huuuu,
Poliisileijona puhisi ja pihisi,
eikö jo tämä riittäisi?

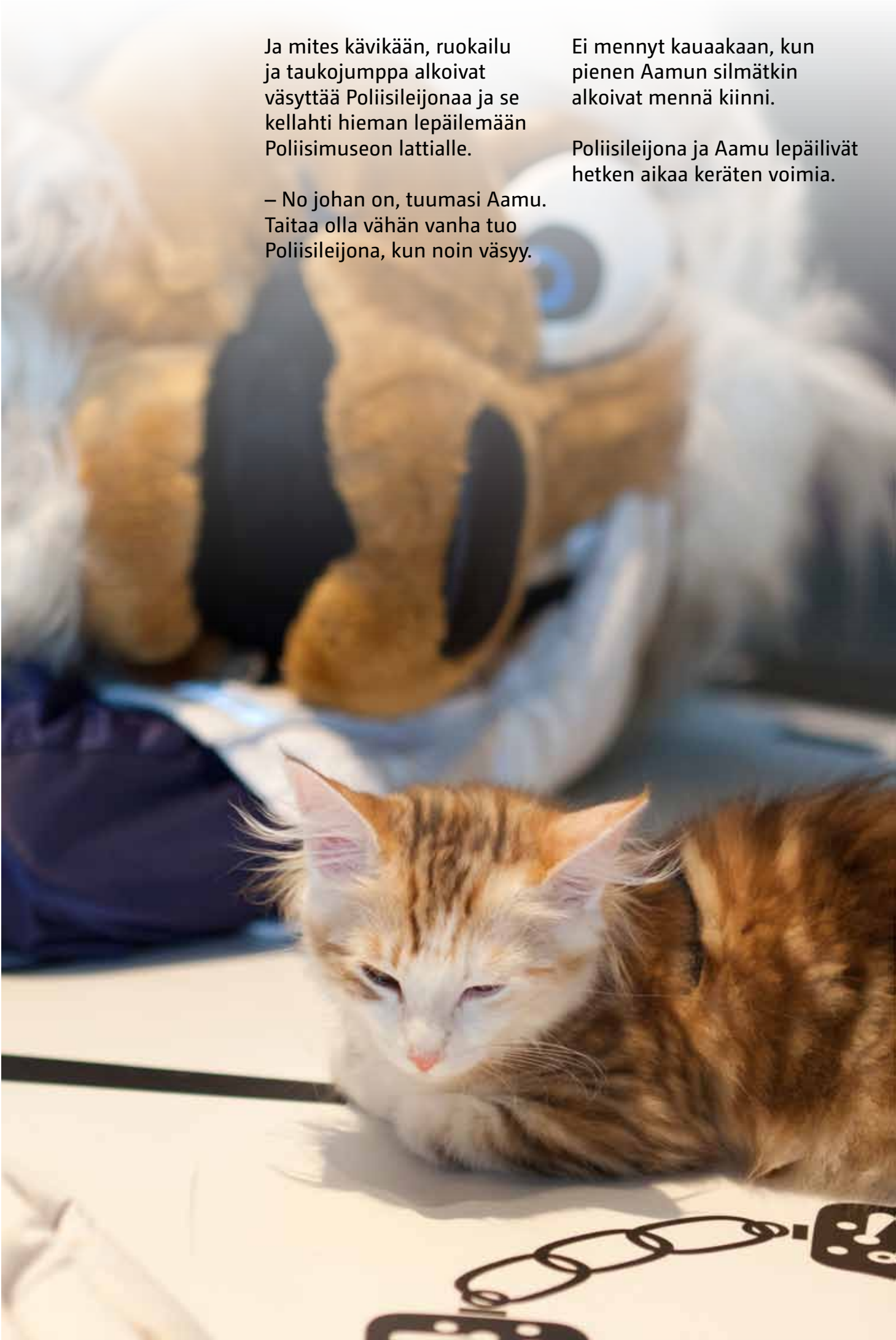
JAKSAA-AA, JAKSAA-AA!

Ja mites kävikään, ruokailu ja taukojumppa alkoivat väsyttää Poliisileijonaa ja se kellahti hieman lepäilemään Poliisimuseon lattialle.

– No johan on, tuumasi Aamu. Taitaa olla vähän vanha tuo Poliisileijona, kun noin väsy.

Ei mennyt kauaakaan, kun pienen Aamun silmätkin alkoivat mennä kiinni.

Poliisileijona ja Aamu lepäilivät hetken aikaa keräten voimia.

Kohta Poliisileijona ponkaisi pystyyn hoputtaen myös Aamua.

– Nyt jatkuu opiskelu. Aamu haukotteli ja yritti pitää silmiään auki.

– Poliisillahan on myös hevosia käytössä ja voitaisiin mennä katsomaan museon hevosta. Kun Poliisileijona mainitsi sanan hevonen, Aamu sihahti ja otti tassut alleen.

– Noin ison eläimen viereen en tule.

– Älä nyt, eihän se ole oikea hevonen. Se ei kuitenkaan Aamua vakuuttanut.

– Aamu, hassu kissa, ei tuota leikkihevosta tarvitse pelätä, nauroi Poliisileijona ja kaappasi kissan syliinsä. Katsotaan vähän noita poliisin univormuja.

– En minä halua enää nukkua, Aamu parkaisi ja yritti pois Poliisileijonan sylistä.

– Eihän sillä ole mitään tekemistä nukkumisen kanssa... univormu eli virkapuku on poliisin työasu, Poliisileijona selitti rauhallisesti.

– Aijaa, no sitten, näyttävätpä nuo vanhat poliisiasut komeilta, Aamu sanoi.

– Poliisithan ottavat rosvoja kiinni, eikös vain, kysyi Aamu kiinnostuneena. Etkö sinä kerro siitä minulle mitään?

– Kaikki aikanaan, Poliisileijona rauhoitteli, nyt minun pitää hoitaa yksi tärkeä puhelu. Odottele tässä vähän aikaa.

Aamu tihrusteli museon ikkunasta ulos ja mitä se näkikään. Selvästi rosvon näköinen henkilö lähestyi varovaisesti hiipien museon ovea. Poliisileijonakin on hävinnyt jonnekin ja nyt on toimittava.

– Poliisikissa Aamu tässä, pysähdy! Mitä teet täällä? Rosvo katsoi ympärilleen hämmästyneenä, mutta näytti ymmärtävän puheen.

Poliisikissa alkoi jututtaa rosvoa ja paljastuikin, että hänellä oli ollut ikävät asiat mielessä. Rosvoon oli iskenyt kova makeanhimo ja se oli kuullut, että Poliisimuseossa on iso kasa karamelleja, jotka aikoi varastaa.

– Minkäs takia sinä ottaisit ilman lupaa? Ihan varmasti saisit niitä täältä nätisti pyytämällä, Aamu kysyi toruvalla äänellä.

– Minähän olen rosvo ja rosvoit tekevät niin, yritti rosvo selittää.

– Tuollainen peli ei kerrassaan vetele, ei ollenkaan, Aamu totesi topakasti.

– Ei rosvoilu ole sallittua, ajattele kuinka paha mieli monelle tulee, jos olisit vienyt kaikki karkit. Oletkos koskaan miettinyt, että voisit tehdä jotain muuta kuin rosvoilla?

Rosvo kuunteli Aamun nuhteita hiljaisena ja katseli nolona ympärilleen. Rosvo huomasi peilin, jossa voi katsoa miltä näyttäisi poliisin virkavaatteissa. Hän katsoi kuvaansa pitkään ja jutteli puoliääneen.

– No, kyllä minä pienenä haaveilin, että olisin poliisi. En ole vain viitsinyt kuntoilla ja tavoissanikin on kyllä paljon parannettavaa. Enää en poliisiksi pääsisi, sen verran olen rosvoillut. Poliisileijonakin oli palannut paikalle ja kuuli rosvon puheen.

– Poliisiksi et tosiaankaan enää pääse, koska olet tehnyt jo aika monta rikosta. Koskaan ei ole kuitenkaan liian myöhäistä tehdä parannusta ja ruveta tekemään jotain rehellistä ja luvallista.

– Ja voit kuntoilla ja parantaa tapasi. Aloita vaikka siitä, että pyydät ensin luvan, kun haluat jotakin etkä ota ilman lupaa, Aamu opasti.

Rosvo lupasi yrittää parhaansa. Tällä kertaa hän ei joutunut putkaan, koska ei ollut ehtinyt tehdä rikosta. Toivotaan parasta, että rosvo parantaa lopullisesti tapansa.

– No niin, nyt alkaa olla koulupäivämme lopussa. Hienostipahoidit tuon rosvonkin. Toivottavasti nyt ottaa opiksi ja parantaa tapansa. Mutta miltäs tämä ensimmäinen koulupäivä sinusta tuntui, Poliisileijona kysyi.

Meillä on tässä käytössä hieno arviointilaitekin. Aamun ei juuri tarvinnut miettiä, kun se painoi tassullaan isoa iloista hymynaamaa.

– Oikein mielenkiintoiselta, mutta osa asioista on kyllä aika vaikeita pienelle kissalle.

– Ei kaikki voikaan kerralla mieleen jäädä. Muista kotiläksyt ja kerrataan asioita seuraavalla kerralla. Nyt lähdetään kotiin lepäämään, sanoi Poliisileijona iloisesti isolla tassullaan vilkuttaen.

– Miauuu, heipä hei, naukaisi Aamu.

Teksti: Maritta Jokiniemi / Poliisimuseo
Kuvat: Anna Byckling / Polamk

Poliisimuseo
Vaajakatu 2
33720 Tampere

p. 0295 418 325
poliisimuseo(at)poliisi.fi

The logo for Poliisi Museo is a blue square containing the text 'POLIISI MUSEO' in white, uppercase, sans-serif font. The text is centered and flanked by two horizontal white lines, one above and one below.

POLIISI
MUSEO